

Oude bekenden en bekende ouderen

Door Menno Schenke

AMSTERDAM - Teksten en foto's van dode schrijvers en dichters op een groot scherm bij stemmige saxofoonmuziek, een fragment van een gefilmde ode aan oprichter Geert Lubberhuizen die al sinds 1984 niet meer onder ons is en Jan Camperts klassieke oorlogsgedicht *De achttien doden*. Stemmig is het enig juiste woord voor het verjaardagsfeest waarmee uitgeverij De Bezige Bij de viering haar 60-jarig bestaan in een volle Amsterdamse Stadschouwburg besloot.

Een feest vooral voor oudere heren met bekende hoofden, zonder soapeghalte en luchtig geklede aantrekkelijke jongedames op een vale rode loper. Daar hoort natuurlijk een slokje bij (oudere heren met bekende hoofden lusten 'm wel), een dansje (laat dat aan Simon Vinkenoog (76) en zijn vrouw Edith over) en muziek (Deelder draait! Wat? Ouwe jazz natuurlijk!).

Iedereen die zich auteur, vriend of relatie van de belangrijkste literaire uitgeverij van de Beneluxmag noemen, was er. De cabaretiers Herman Finkers, Erik van Muiswinkel en Diederik van Vleuten, Hanneke Groenteman en Paul Witteman van de tv, tattooemeester Henk Schiffmacher, enz. En veel mannen en een enkele vrouw die het woordje oud-voor hun functie mogen zetten: oud-minister (Hans van Mierlo, Bram Peper), oud-burgemeester (Bram Peper), oud-topsporter (Peter Winnen, Jan Mulder), oud-hoofdredacteur (Ben Knapen, Sytze van der Zee, Xandra Schutte).

Oud-schrijver of oud-dichter... nee, dat bestaat niet. Dichters (en schrijvers misschien ook wel) worden geboren, weet Jules Deelder, net als Gerrit Komrij pas 60. Ze worden oud, maar niet oud. Harry Mulisch (77) opende het programma met het lezen van het begin van zijn beroemde roman *De aanslag*. Hugo Claus (75) haalde een poëtische herinnering op aan Geert Lubberhuizen. Wol-

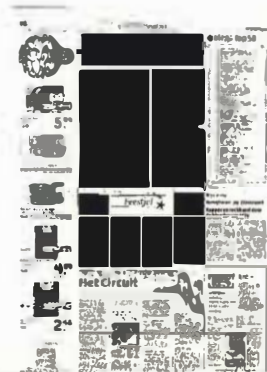
kers (79) niet ontdekt, Remco Campert (75) wel. Mannen die er breekbaar beginnen uitte zien.

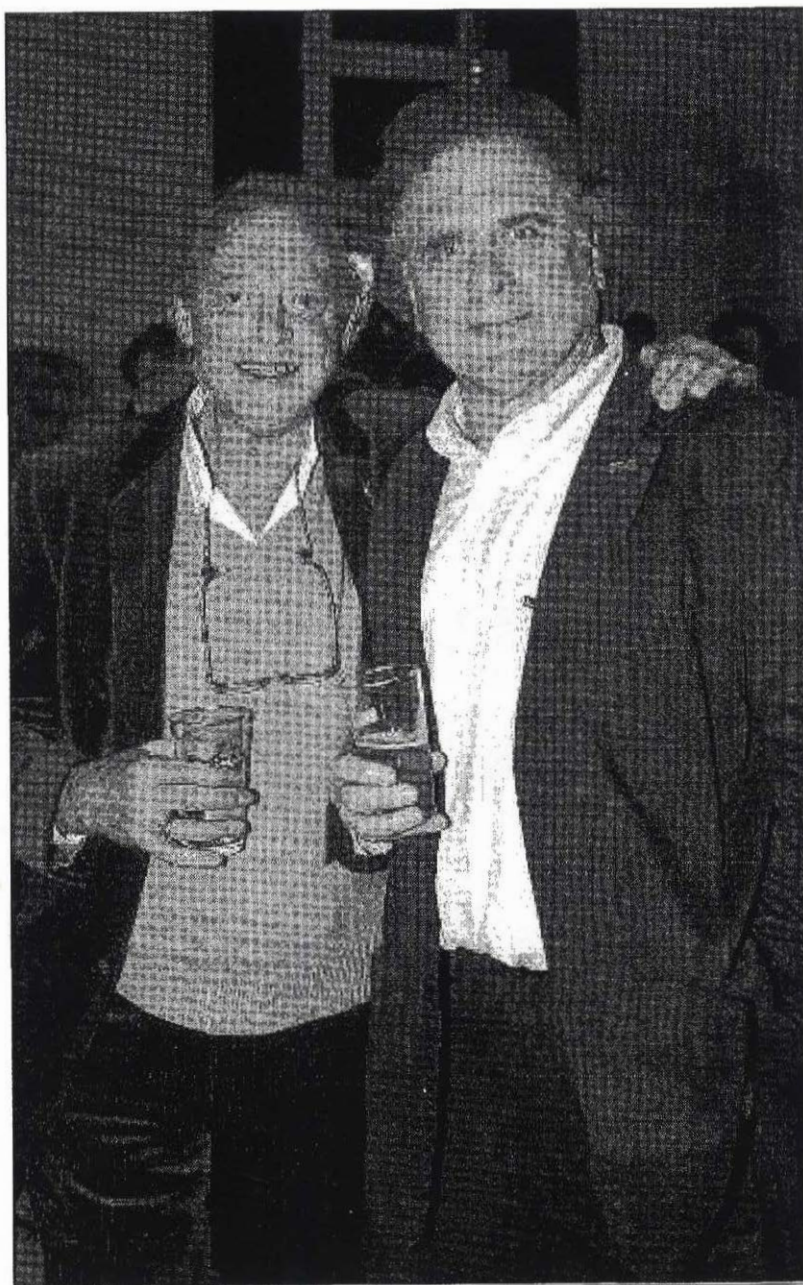
Ook zij zijn van De Bij, zoals Reve dat is, en Hermans, Vestdijk, Durlacher en Minco. Vergeet ook de *Heerser of Het Beest* niet, zoals hij vroeger werd genoemd, de Eeuwige Nozem Jan Cremer, die vanaf 20 april 2005 aow krijgt. De Bij is overigens niet de uitgeverij van de vergripping, want met Hagar Peeters, Manon Uphoff, Erwin Mortier, Ramsey Nasr, Mustafa Stitouen de Amerikaanse Donna Tartt is er ook jonger talent in huis.

Je zou bijna gaan vragen wat De Bezige Bij voor die schrijvers heeft betekend, maar je leest al de antwoorden in *Ik heb er slechts één nul afgedaan*, een boek met brieven van en aan Geert Lubberhuizen. Daarin ontdek je dat de uitgeverij vooral vaak bank van lening is geweest voor tientallen auteurs die bedelden om een voorschot omdat ze schulden of honger hadden - Willem Frederik Hermans vroeg voor een boek een voorschot van 5000 gulden, maar Lubberhuizen deed daar in juli 1964 'slechts één nul' af.

De uitgeverij was ook een tweede vader, die raad gaf in echtscheidingen en bij de (ver)koop van huizen. Jan Cremer, verhuisd naar New York, stelde zijn uitgeverij in Amsterdam als zijn zaakwaarnemer aan die moet proberen Jans auto te verkopen en de belastinginspecteur van de deur te houden. Ach, dat waren nog eens tijden...

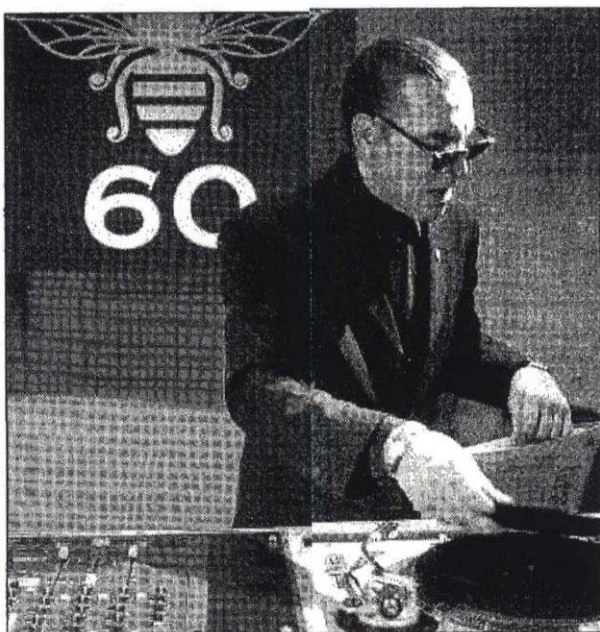
Hans Renders (samenst.): *Ik heb er slechts één nul afgedaan. De Bezige Bij*, € 19,90.

Simon Vinkenoog (76, links) en Jan Cremer (64,5): oude bekenden op het feest van De Bezige Bij.

FOTO'S PAUL BERGEN

Deelder draait elpees met jazz uit de jaren 40 en 50.

Jessica Durlacher (43) en Leon de Winter (50): de jongere garde van schrijvend Nederland.